

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Rudolphi Goclenii Exercitationes et disputationes ethicae
& politicae**

Goclenius, Rudolph

Marpurgi Cattorum, 1601

Disputatio XXV.

[urn:nbn:de:bsz:31-109121](#)

196 DISPUTATIONES

sumus, & utrumq; non recte, itemq; in actionibus est nimium, parum, mediocre, ideo virtus in mediocritate versariab Arist. dicitur.

63. Majus illud ὑπερβολὴ excessus dicitur, minus ἔλλειψις defectus, quæ viae duo extrema sunt virtuti contrariæ opposita.

64. Virtutem consequitur conscientia tranquilla, honesta animi delectatio, & voluptas non declinans à mediocritate, ac deinde perpetua constansq; secundum virtutem actionis & operatio, in qua Aristoteles summum hominis politici bonum & felicitatem constituit.

DISPUTATIO XXV.

Ethica Platonica theses,
DE SVMMO BONO.

FELICITAS seu beara vita nec in otiosa contemplatione sapientiæ, nec in otiosa virtutis notitia collocanda est.

1. Sed ejus πλείων consistit in εὐηγέρειᾳ & efficacitate.

3. Aristoteles beatam hominis vitam omnibus numeris cumulatam tribus bonorum generibus definit: etsi τὰ περὶ τια actioni virtutis tribuat.

4. Sit hæc mundana fœlicitas, quæ ex quo hujus vitae spatiis & terminis circumscribitur.

s. Plat.



3. Plato non adhærescens in humana, sed divinam potius & cœlestem quandam beatitudinem spectans, verè summum bonum agnoscit αὐτοῦ καὶ κοινωνίας θεός, seu εὐσέβεια τῷ Θεῷ εἰς δονταῖς, hoc est, Deo quam simillimum redi, seu Deo assimilari, quoad ejus fieri potest.
4. Illam autem similitudinem (ne quis putet eam consistere in phantastica Theoria, & inani minimeq; efficaci cognitione) definit in Theæteto, justitia & pietate erudita atque sapiente. Ac difertè ait, cognitionem Dei esse εὐπλάνητον δινέαν αριθμόν.
5. Hanc Eudaimoniav in hac quidem vita incoata, sed in altera vita plenam & ἀγενετική rectè statuit.
6. Quo fit, ut in 6. de Rep. Ideam Boni esse summum bonum pronunciet.
7. Hæc Idea est omnium rerum causa Σημαντικά, αὐτοῦ, αὐτοαι, αὐτοζαδού, cuius augusta majestas, qualis sit, cognitionis naturæ terminos, cuius essentia omnem rerum creatarum naturam dignitate & virtute, longè latetq; exuperat.
8. Hoc summum bonum Deum ipsum interpretamur. Is summum nostrum est bonum: quatenus ad nos ejus dimanant rivuli: quatenus sumus ejus participes: quod sit, cum animus noster bono illo informatus,
- hoc

hoc est, mens cognoscit, & amplectitur illud bonum, amat illud, delectatur illo, perficitur illo.

ii. Hoc perfectè consequemur, cùm animus ex hac corporis mole, velut carcere, in eternum, tanquam in patriam, evolarit.

DISPUTATIO XXVI.

Theses Ethicae.

DE PUDICITIA.

VERISSIMA dictum est à Poëta:

Ut, cùm de statua facies formosa revulsa est,

Non decus in reliquo corpore truncus habet:

Sic reliqui mores spreti & sine honore jacebunt,

Nisi sint ornati laude pudicitie.

2. De hac igitur pulcherrima virtute & ratione
statuēt ylsum est.

3. Pudicitia seu *aygia* est integritas animi contra omnem venereum libidinem, seu est virtus, qua animus mundus ab impura libidine, & corpus purum servatur. Sedes enim ejus non in animo tantum collocatur, sed etiam in corpore: ubi manus quoque & ocelli intelliguntur. Ideo enim pudicitia à Romanis velata sculpi pingivé facie solita est, quod castos etiam & continentes oculos esse ostenteat.

4. At quamvis vitietur corpus vi aliqua illata: dummodū integer ac purus sit animus,